

zawsze nowe ze względu na przenikającą je czułość. Jedno jest pewne: jeśli powtarzanie «Zdrowaś Maryjo» zwraca się bezpośrednio do Matki Najświętszej, **to z Nią i przez Nią miłość odnosi się ostatecznie do Jezusa. Powtarzanie ożywiane jest pragnieniem coraz pełniejszego upodobnienia się do Chrystusa, co stanowi prawdziwy 'program' życia chrześcijańskiego.**

Kościół zawsze uznawał szczególną skuteczność tej modlitwy, powierzając jej wspólnemu odmawianiu, stałemu jej praktykowaniu, najtrudniejsze sprawy. W chwilach, gdy samo chrześcijaństwo było zagrożone, mocy tej właśnie modlitwy przypisywano ocalenie przed niebezpieczeństwem, a Matkę Bożą Różańcową czczono jako Tę, która wyjednywała wybawienie.

Drodzy Bracia i Siostry! Modlitwa tak łatwa, a równocześnie tak bogata naprawdę zasługuje, by wspólnota chrześcijańska ponownie ją odkryła.

Patrząc na Was wszystkich, Bracia i Siostry wszelkiego stanu, na Was, rodziny chrześcijańskie, na Was, osoby chore i w podeszłym wieku, na Was młodzi: weźcie znów ufnie do rąk koronkę różańca, odkrywając ją na nowo w świetle Pisma Świętego, w harmonii z liturgią, w kontekście codziennego życia.

Oby ten mój apel nie popadł w zapomnienie nie wysłuchany!

Zrewiduj swoją pobożność maryjną

- Polskiej masowej pobożności maryjnej często nie towarzyszy refleksja teologiczna i brak jest głębszego zrozumienia planu Bożego.

Pobożnościowe praktyki maryjne (modlitwy, uroczystości, pielgrzymki) często nie wpływają na życie codzienne. Najbardziej wystawny kult bez troski o świętość życia nie przynosi Matce Bożej chwały, lecz obrazę (hipokryzja). Maryja mówi nam w Kanie Galilejskiej: „Uczyńcie wszystko, cokolwiek wam powie mój Syn” (por. J 2)

- Prawdziwa pobożność maryjna nie polega na łatwowierności i na przemijających emocjach, lecz na naśladowaniu Jej życia. Nie należy gonić z naiwnością za nowinkami i prywatnymi objawieniami maryjnymi, lecz zgłębiać rolę Maryi w świetle Pisma Świętego i naśladować Jej posłuszeństwo Bożemu słowu i powołaniu oraz z ufnością wypraszać za jej wstawiennictwem łaski od Boga.

TERMINY KOLEJNYCH SPOTKAŃ 2010

- Msze św. o uzdrowienie i spotkanie ewangelizacyjno-modlitewne dla wszystkich w Częstochowie
  - w kościele p.w. św. Józefa Rzemieślnika (ul. Okrzei): 11.XII godz. 18.00-ok. 24.00
  - w Archikatedrze Częstochowskiej: 31.X godz. 16.00-22.00
- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne dla młodzieży w Archikatedrze Częstochowskiej: 23.X; 27.XI godz. 16.00-24.00
- Odnowienie misji – Archikatedra Częstochowska – 28.XI – 2.XII
- Spotkanie ewangelizacyjno-modlitewne - sanktuarium św. Józefa WADOWICE (ul. Karmelickiej 22) - 6.XI, 4.XII. godz. 17.00-23.00

Kontakt ze Wspólnotą: e-mail: mamre@mamre.pl tel: 34 3614 551; www.mamre.pl

Wspólnota Przymierza Rodzin Mamre z siedzibą w Częstochowie
Konto bankowe: 56 1020 1664 0000 3502 0142 5685

INFORMATOR

WSPÓLNOTY PRZYMIERZA RODZIN MAMRE

Październik 2010

Maryja charyzmatyczka prorokująca

Bóg, w mocy Świętego Ducha, nieustannie na swój Kościół wylewa dary, **jakimi są charyzmaty. Są to łaski Ducha Świętego, bezpośrednio lub pośrednio służące Kościołowi**, zostają udzielone w celu budowania Kościoła, dla dobra ludzi oraz ze względu na potrzeby świata. „Charyzmat jest to dar darmowy, więc niczym niewysłużony przez posiadającego go człowieka. Celem tego daru nie jest dobro osobiste, ale pożytek dla czci Boga i rozwoju Kościoła” (św. Jan Chryzostom)

Z tekstów Pawłowych (np. **Rz 12, 6-10; 1Kor 12,7-10; 14,1-33; Ef 4,7-13**) poznajemy dużą różnorodność charyzmatów. W katalogu, który wymienia św. Paweł swoje miejsce znajduje także charyzmat prorocstwa. Polega on nie tylko na głoszeniu słowa lub Objawienia Bożego ludowi, **ale również na „objawianiu rzeczy ukrytych” (1Kor 14,26), budowaniu, pouczeniu, podnoszeniu na duchu.** Charyzmat prorocstwa nie jest również tylko tym, co świat nazywa prorocstwem, czyli przepowiadaniem przyszłości, a oznacza on mówienie w imieniu Boga tak, by słuchający odnieśli korzyść.

Cel prorocत्व został ogólnie naszkicowany w Pierwszym Liście do Koryntian, gdzie Apostoł Paweł pisał: **„Ten zaś, kto prorokuje, mówi ku zbudowaniu ludzi, ku ich pokrzepieniu i pocieszeniu”** (1 Kor 14,3). Prorocत्व jest więc środkiem pobudzającym i ożywiającym siły duchowe. Wlewa w serca odwagę, dodaje ufności, napełnia słuchacza radością. Głosi wolę i słowo Stwórcy oraz kieruje Boże światło na dany problem. Jest ono darem danym na konkretny czas, gdzie człowiek pod natchnieniem Ducha Świętego mówi słowa, które z Bożej woli ma usłyszeć grupa wierzących. Prorocत्व napomina, pociesza, koryguje oraz **służy ku zbudowaniu Kościoła.**

Wspaniałym wzorem otwierania się na Ducha Świętego jest Maryja

Współpraca Maryi z Duchem Świętym, która uwidacznia się podczas zwiastowania i nawiedzenia, **wyraża się w postawie bezwzględnej uległości wobec natchnień Pocieszyciela.** Świadoma tajemnicy swego Boskiego Syna, Maryja pozwala się prowadzić Duchowi, by w należyty sposób wypełnić swe macierzyńskie posłannictwo. Jako **prawdziwa niewiasta modlitwy**, Dziewica prosiła Ducha Świętego, by dopełnił dzieła rozpoczętego przy poczęciu i by Dziecię wzrastało «w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi» (Łk 2, 52). (Jan Paweł II. Audiencja generalna. 9 grudnia 1998)

Ewangelia wg św. Łukasza (1,26-38) ukazuje nam Maryję jako wzór człowieka wiary oddanego dziełu swego Syna. Ona doskonale otwiera się na przyjscie i działanie Ducha Świętego. Jak to czyni? Czego może nas nauczyć swoją postawą?

- **Przyjmuje słowo Boże skierowane do Niej przez Gabriela z pokorą:** słucha uważnie i rozważa w sercu, co miałyby znaczyć to pozdrowienie

- Na kolejne objawienie jej przez anioła odpowiada pytaniem, **chcąc głębiej zrozumieć, jak Bóg chce w Niej działać. Jest tym zainteresowana, zaangażowana całym sercem i umysłem.**

- Na trzecie wyjaśnienie Anioła, że to stanie się Jej w ten sposób, że Duch Święty zstąpi na Nią i Moc Najwyższego Ją osłoni, **odpowie pełną wiarą, ale wiarą rozumną, a nie przez bezmyślną akceptację.** Jej odpowiedź w greckim oryginale wyraża nie tylko niewolnicze przyzwolenie, ale radosną, entuzjastyczną chęć, pragnienie doświadczenia dzieła Ducha Świętego w Niej: **„Oby mi się stało według słowa twego!”.**

Powyższe trzy etapy powinien **każdy przejść, kto pragnie otrzymać Ducha Świętego i otworzyć się na Jego działanie na co dzień:** gdy Bóg mówi o wielkim naszym powołaniu chrześcijańskim, odkrywamy, że nie jesteśmy go godni, a jednak z pokorą rozważamy te wspaniałości, do których nas wzywa; angażujemy cały nasz umysł i siły, bo dociekać na temat Bożego planu (słuchamy z uwagą słowa Bożego w Kościele, czytamy Pismo św., rozważmy je dogłębnie...), zadajemy Bogu pytania i spodziewamy się odpowiedzi; wyrażamy gorące pragnienie doświadczenia pełnych mocy dzieł Ducha Świętego: „Oby mi się tak stało, jak Bóg mówi!”

Biblia nie dostarcza nam innych informacji na temat Maryi po dramacie, który się rozegrał na Kalwarii. Jest jednak bardzo ważną rzeczą wiedzieć, że uczestniczyła Ona w życiu pierwszej wspólnoty oraz w jej wytrwałej i jednomyślniej modlitwie. Niewątpliwie była obecna podczas zesłania Ducha w dniu Pięćdziesiąticy. **Duch, który mieszkał już w Maryi, po dokonaniu w Niej wspaniałych dzieł łaski, ponownie nawiedził Jej serce, by napełnić je darami i charyzmatami niezbędnymi do urzeczywistnienia Jej duchowego macierzyństwa.** Maryja w dalszym ciągu pełni w Kościele swą macierzyńską rolę, powierzoną Jej przez Chrystusa. W tym macierzyńskim posłannictwie pokorna służebnica Pańska nie współzawodniczy z rolą Ducha Świętego; przeciwnie, to Duch prosi Ją o macierzyńską współpracę z Nim. On to przypomina stale Kościołowi słowa skierowane przez Jezusa do umiłowanego ucznia: «Oto Matka twoja» i zachęca wiernych, by miłowali Maryję, tak jak Chrystus Ją miłował. **Pogłębienie więzi z Maryją umożliwia Duchowi bardziej owocne działanie w życiu Kościoła.** (Jan Paweł II. Audjencia generalna. 9 grudnia 1998)

Rozważania Jana Pawła II na temat modlitwy różańcowej

– List Apostolski *Rosarium Virginis Mariae*

W swej prostocie i głębi Różaniec pozostaje w obecnym trzecim tysiącleciu, **modlitwą o wielkim znaczeniu, przynoszącą owoce świętości.** Różaniec choć ma charakter maryjny, jest modlitwą o sercu chrystologicznym. W

powściągliwości swych elementów skupia w sobie głębię całego przesłania ewangelicznego, którego jest jakby streszczeniem. W nim odbija się echem modlitwa Maryi, Jej nieustanne Magnificat za dzieło odkupieńcze Wcielenia, rozpoczęte w Jej dziewiczym łonie. **Przez różaniec lud chrześcijański niejako wstępuje do szkoły Maryi, dając się wprowadzić w kontemplację piękna oblicza Chrystusa i w doświadczanie głębi Jego miłości.** Za pośrednictwem różańca wierzący czerpie obfitość łaski, otrzymując ją niejako wprost z rąk Matki Odkupiciela.

Kiedy we współczesnej kulturze, mimo tak licznych sprzeczności, pojawia się nowa potrzeba duchowości, pobudzana również przez wpływ innych religii, bardziej niż kiedykolwiek przynagla wezwanie, **by nasze wspólnoty chrześcijańskie stały się «prawdziwymi szkołami modlitwy».** **Różaniec należy do najlepszej i najbardziej wypróbowanej tradycji kontemplacji chrześcijańskiej.**

Maryja jest niedoścignionym wzorem kontemplacji Chrystusa. Oblicze Syna należy do Niej ze szczególnego tytułu. To w jej łonie ukształtowało się, biorąc od Niej również ludzkie podobieństwo, które wskazuje na jeszcze większą z pewnością bliskość duchową. Nikt nie oddawał się równie pilnie kontemplowaniu Chrystusowego oblicza, jak Maryja.

Różaniec, wychodząc z doświadczenia Maryi, jest modlitwą wyraźnie kontemplacyjną. jak podkreślał Paweł VI: **«Jeśli brak kontemplacji, różaniec upodabnia się do ciała bez duszy i zachodzi niebezpieczeństwo, że odmawianie stanie się bezmyślnym powtarzaniem formuł, oraz że będzie w sprzeczności z upomnieniem Chrystusa, który powiedział: 'Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani' (Mt 6, 7).** Różaniec bowiem z natury swej wymaga odmawiania w rytmie spokojnej modlitwy i powolnej refleksji, by przez to modlący się łatwiej oddał się kontemplacji tajemnic życia Chrystusa, rozważanych jakby sercem Tej, która ze wszystkich była najbliższa Panu, i by otwarte zostały niezgłębione tych tajemnic bogactwa».

Różaniec jest także drogą **głoszenia i zgłębiania misterium Chrystusa.** Wzorcem jest modlitewna i kontemplacyjna prezentacja, której celem jest ukształtowanie ucznia według Serca Chrystusa. Kiedy bowiem w modlitwie różańcowej **uwzględnia się odpowiednio wszystkie elementy,** aby medytacja była skuteczna, zwłaszcza przy odmawianiu wspólnotowym w parafiach i sanktuariach, **powstaje szczególna sposobność katechezy, którą duszpasterze winni umieć wykorzystać.** Matka Boża Różańcowa również w ten sposób prowadzi dalej swe dzieło głoszenia Chrystusa.

Różaniec proponuje charakterystyczną metodę medytacji tajemnic Chrystusa ze swej natury sprzyjającą ich przyswajaniu. Jest to metoda oparta na powtarzaniu. Dotyczy to przede wszystkim «Zdrowaś Maryjo», powtarzanego aż dziesięciokrotnie przy każdej tajemnicy. Patrząc powierzchownie na to powtarzanie, można by traktować różaniec jako praktykę jałową i nużącą. Jednak do zupełnie innych wniosków na temat koronki można dojść, kiedy uzna się ją za wyraz nigdy nie znużonej miłości, która ciągle powraca do ukochanej osoby z gorącymi uczuciami, które, choć podobne w przejawach, są